

представляватъ лишенни отъ сѣка политическа самостоятелность, бѣдни и слаби; но тѣхното обрусѣвание са извършва твърде бавно и постепенно, въ продължението на много столѣтия, и изъ тая постепенность ние не виждаме никакви исключения.

Ако са обърнемъ камъ българете и ако потърсиме нѣкакви особенни условия, които би могли да благоприятсвовать на тѣхното бързо преобърщение въ славяне, то ние нѣма да найдемъ никакви подобни условия. Защитниците на тюрко-финската теория сѣ указвале само на едно смѣгчающе обстоятелство, т. е. на малочисленността на българете, които покориле Мизия, защото тие сѣ сѣставляле една петя часть отъ Кувратовата орда; освѣнъ това тие ушъ биле отдалечени отъ едноплеменните сѣ тѣхъ фински народи*). Но тая малочисленность, която е предполагалъ вече и Шафарикъ, нѣма никакво основание, и дѣлението Кувратовата орда на петъ части не е нищо повече, освѣнъ една гипотеза. Ние видѣхме, че въобще разказътъ за това дѣление има чисто легендаренъ характеръ. Напротивъ, сичкиятъ ходъ на българското движение показва, че главната масса на българете са е сѣсрѣдоточала на Дунавътъ; освѣнъ това една значителна часть отъ тая масса са е преселила въ Мизия, като отъ една страна покорила славяните, които сѣ живѣле тамъ, а отъ друга като ги отмѣстила по-нататакъ камъ югъ и камъ западъ. По сичките признаци тука е било много-численно и гѣсто българско население.

*) Гл. „О переводѣ Манасиной лѣтописи“ Чертова (стр. 64.) и сѣчиненята на Гилфердинга (I. 26).